

ปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากร
ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
THE RISK FACTORS WHICH ARE A CAUSE OF PERSONNELS'
PROPERTY CRIMES IN KASETSART UNIVERSITY, BANGKHEN CAMPUS*

ปาไลตา อ้นประวัตติ, วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ และ เกวลิน ศิลพิพัฒน์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Palita Aonprawat, Wanlop Ratchatranon and Kevalin Silphiphat
Faculty of Social Sciences, Kasetsart University
E-mail: palita.aon@ku.th

*****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และหาแนวทางแก้ไขการเกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 379 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการ LSD (Least Significance Different) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การศึกษา และสถานภาพสมรสที่ต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในขณะที่ เพศ อายุ และรายได้ต่อเดือนที่ ต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ปัจจัยเสี่ยง; อาชญากรรม; ทรัพย์สิน

Abstract

This research purposes are to study the risk factors which are a cause of personnel's property crime in Kasetsart University, Bangkhen Campus. The samples are 379 people in Kasetsart University, Bang Khen Campus. The data was collected in the questionnaire, data analysis using percentage, average, standard derivation, t-test, and one-way ANOVA. As finding the difference, make the test by multiple comparison with LSD (Least Significance Different) and defined the statistical significance as 0.05.

* ได้รับบทความ: 2 กรกฎาคม 2564; แก้ไขบทความ: 1 กรกฎาคม 2565; ตอรับตีพิมพ์: 31 สิงหาคม 2565

As the result, the overall of sampling has the risk factors which are a cause of personnel's property crime in Kasetsart University in medium level. The hypothesis resulted that the different education and marital status are the risk factors that differently cause the personnel's property crime in Kasetsart University, Bangkok Campus significantly statistic at level 0.05. It is as the same to the predicted hypothesis. Meanwhile, the difference of gender, age and salary are not different as the risk factors which are a cause of personnel's property crime in Kasetsart University, Bangkok Campus and it is not followed as the hypothesis.

Keywords: The Risk Factors; Crimes; Property

บทนำ

ปัจจุบันในประเทศไทยเรานั้นมีข่าวการก่ออาชญากรรมเกิดขึ้นอยู่ให้เห็นมากมาย เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ทั้งข่าวโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สื่อออนไลน์ อาชญากรรมมีได้หลายประเภทและสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา เวลาเพียงไม่กี่นาทีก็สามารถก่ออาชญากรรมขึ้นได้ อาชญากรรมเป็นการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดทางอาญา โดยมีกฎหมายห้ามไว้ซึ่งมีผลร้ายมากกว่าผลดี อาชญากรรม คือ ปราบปรามการกระทำทางสังคมอย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นและมีวิวัฒนาการควบคู่กับสังคม โดยธรรมชาติแล้วทุกสังคมจะต้องมีกฎเกณฑ์หรือธรรมเนียมปฏิบัติว่าการกระทำใดเหมาะสม การกระทำใดไม่เหมาะสม กฎเกณฑ์ดังกล่าวนี้ อาจเรียกว่าบรรทัดฐานของสังคม ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ในการควบคุมและปกครองสมาชิกในสังคมให้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบไม่ล่วงละเมิดหรือฝ่าฝืน อันจะเป็นการสร้างความปลอดภัยให้ผู้อื่น (จตุพร บานชื่น, 2546)

ปัจจุบันนั้นเราเห็นได้ว่าการใช้ชีวิตของผู้คนมักไม่สนใจสิ่งรอบตัวหรือสิ่งข้างกายที่มีได้เกี่ยวข้องกับตนเอง ทำให้พบเจอปัญหาการก่ออาชญากรรมขึ้นได้ เช่น การลักขโมย การลักทรัพย์ เป็นต้น โดยอาชญากรรมเหล่านี้เรามักจะมองข้ามไป จึงเป็นจุดที่ทำให้ผู้ก่ออาชญากรรมก่อเหตุได้ง่ายขึ้น ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้ก็สามารถเกิดขึ้นกับบุคลากรในรั้วมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้เช่นเดียวกัน รวมถึงนิสิตที่ได้เข้ามาศึกษาเล่าเรียนในสถาบันแห่งนี้ด้วย การลักขโมย หรือ การลักทรัพย์นั้น ก่อเหตุได้ทั้งในที่ลับ และที่แจ้งซึ่งจะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม วันเวลาที่เหมาะสมในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรม (Prevention) โดยการตัดช่องโอกาสในการกระทำความผิด จึงเป็นแนวทางการป้องกันที่เน้นการหลีกเลี่ยงการตกเป็นเหยื่อเป็นเหยื่ออาชญากร (อุทิศ สุภาพ, 2560)

ผู้วิจัยเลือกศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนนั้น ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของบุคลากรที่ใช้ชีวิตในการทำงานอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นระยะเวลาหลายปีซึ่งต่างกับนิสิตที่เข้ามาเรียนและจบออกไปตามกาลเวลาที่กำหนด การวิจัยครั้งนี้จะทำให้เกิดประโยชน์แก่บุคลากรที่เข้ามาใหม่และนิสิตรุ่นต่อไปในภายภาคหน้า

ดังนั้นผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา การป้องกันและแก้ไขเพื่อความปลอดภัยของบุคลากร นิสิต ผู้คนที่อาศัยในรั้วมหาวิทยาลัยฯ และผู้คนที่สัญจรไปมา รวมถึงผู้คนที่ต้องการจะมาเรียนต่อในรั้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ในอนาคตข้างหน้าและเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จึงตัดสินใจที่จะศึกษา “ปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือน

วิธีการดำเนินวิจัย

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาซึ่งประกอบด้วย ประชากรคือบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน การทดสอบเครื่องมือการตรวจสอบโดยการให้คะแนน เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 7,312 คน

การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการคัดเลือกโดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ สูตรของ Taro Yamane (1973:726) โดยกำหนดให้มีค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 5 หรือที่ระดับระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.05

$$\text{ดังสูตรนี้ } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดย N = จำนวนบุคลากร

n = กลุ่มตัวอย่าง

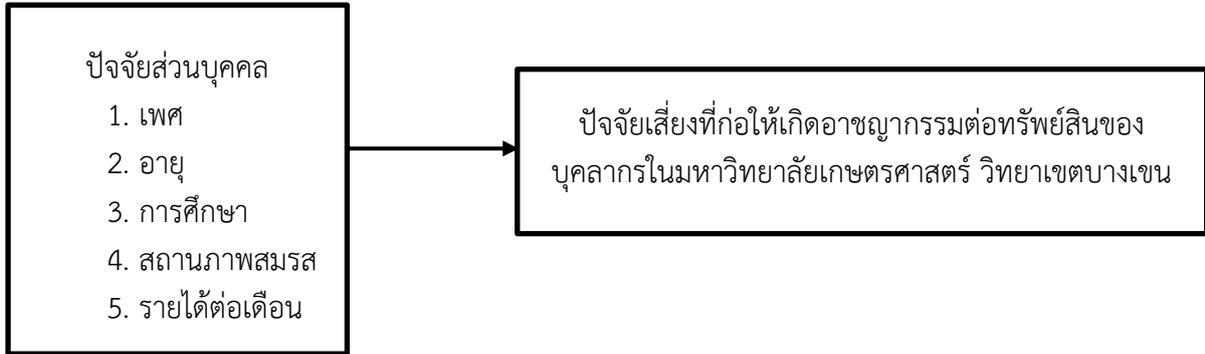
e = ค่าความคลาดเคลื่อน

จำนวนรวมทั้งหมดของบุคลากรที่ใช้ในการศึกษาความผิดพลาดที่ยอมรับได้ในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดให้เท่ากับ 0.05

จากการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างข้างต้น ได้เท่ากับ 379.25 ดังนั้น จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ เท่ากับ 379 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย
ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีเพศต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีอายุต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีการศึกษาต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน แตกต่างกัน

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำหลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- ร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล
- ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้อธิบายระดับปัจจัยเสี่ยง
- การทดสอบที (t-Test) ใช้ทดสอบสมมติฐานเพศโดยที่ประชากรจำแนกเป็น 2 ประชากร
- การทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานของอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน โดยที่ประชากรจำแนกตั้งแต่ 3 ประชากรขึ้นไป
- เมื่อมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ Fisher's Least Significant Difference (LSD)
- ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ได้ทำการสำรวจโดยการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน รวมทั้งสิ้น 379 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบถ้วน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติ และได้ผลการวิเคราะห์จำนวน และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

เพศ กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 เป็นเพศหญิง และจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 เป็นเพศชาย

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 35.4 รองลงมาอยู่ในกลุ่มอายุระหว่าง 18 - 25 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไปพบน้อยที่สุด จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 รองลงมาที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาเอก พบน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมา มีสถานภาพสมรส จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่พบน้อยที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5

รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท พบน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ผลของการศึกษา ปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$) ซึ่งมีค่าช่วงกว้างระหว่างชั้นในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย และเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า ประเด็นที่ 23 ท่านเคยพบเห็น/รับรู้การมั่วสุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในสถานที่ปฏิบัติงานของท่าน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มากที่สุด โดยมีระดับปัจจัยเสี่ยงในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$) รองลงมา คือ ประเด็นที่ 7 ท่านเดินทางด้วยรถจักรยานยนต์รับจ้างเป็นประจำ ($\bar{x} = 4.11$) ประเด็นที่ 6 ท่านมีรถยนต์/จักรยานยนต์ส่วนตัวเข้ามาที่ทำงานเป็นประจำ ($\bar{x} = 4.09$) ประเด็นที่ 11 ท่านใช้เส้นทางเดิมในการเดินทางเสมอ และประเด็นที่ 16 ท่านไว้วางใจคนสนิทให้ดูแลของมีค่าเสมอ ($\bar{x} = 4.07$) ประเด็นที่ 2 ท่านเคยพบเห็นบุคคลแปลกหน้าในสถานที่ปฏิบัติงานของท่าน ($\bar{x} = 4.06$) ประเด็นที่ 5 ท่านมักจะเก็บของที่มีค่าไว้ในรถของท่านเสมอ ($\bar{x} = 4.01$) ประเด็นที่ 10 ท่านจะทำกิจกรรมที่ลำบากคนเดียวบ่อยครั้ง เช่น เดินไปยังตลาดจอดรถด้วยตัวท่านผู้เดียว ($\bar{x} = 4.00$) ประเด็นที่ 4 ท่านมีการใส่เครื่องประดับที่มีราคาสูงอยู่ตลอดเวลา ($\bar{x} = 3.98$) ประเด็นที่ 14 ท่านเดินทางคนเดียวอยู่บ่อยครั้ง ($\bar{x} = 3.83$) ประเด็นที่ 17 ท่านตรวจเช็คคอกของมีค่าของท่านอยู่เสมอ ($\bar{x} = 3.60$) โดยมีระดับปัจจัยเสี่ยงในระดับมาก รองลงมาคือ ประเด็นที่ 15 ท่านเคยเดินทางในที่ที่ไม่มีผู้คนพลุกพล่าน/มืด/ไม่มีแสงไฟ ($\bar{x} = 3.22$) ประเด็นที่ 18 เพื่อนร่วมงานของท่านเคยมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ($\bar{x} = 3.02$) ประเด็นที่ 25 ท่านเคยพบเห็น/รับรู้การมั่วสุมยาเสพติดในพื้นที่ใกล้เคียงสถานที่ปฏิบัติงานของท่าน ($\bar{x} = 2.63$) โดยมีระดับปัจจัยเสี่ยงในระดับ

ปานกลาง รองลงมาคือ ประเด็นที่ 22 ท่านเคยพบเห็น/รับรู้การเกิดอาชญากรรมในสถานที่ปฏิบัติงานของท่าน ($\bar{x}$ = 2.44) ประเด็นที่ 1 สถานที่ปฏิบัติงานของท่านเคยเกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินอยู่เป็นประจำ ($\bar{x}$ = 2.13) ประเด็นที่ 8 ท่านเดินทางด้วยจักรยานเป็นประจำ ($\bar{x}$ = 1.99) ประเด็นที่ 9 ท่านเดินทางด้วยการเดินเท้าเป็นประจำ ($\bar{x}$ = 1.85) ประเด็นที่ 12 ท่านจะปฏิบัติงานช่วงเวลากลางคืนเสมอ (ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ) ($\bar{x}$ = 1.84) โดยมีระดับปัจจัยเสี่ยงในระดับน้อย รองลงมาคือ ประเด็นที่ 3 ท่านเคยโดนขโมยทรัพย์สินมีค่าระหว่างปฏิบัติงานของท่าน ($\bar{x}$ = 1.80) ประเด็นที่ 21 ท่านเคยเจอพฤติกรรมไม่เหมาะสมของบุคคลภายนอกที่เดินทางเข้าออกสถานที่ทำงาน ($\bar{x}$ = 1.69) ประเด็นที่ 13 สถานที่ปฏิบัติงานของท่านมักจะไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเดินลาดตระเวนบริเวณอาคาร ($\bar{x}$ = 1.67) ประเด็นที่ 24 ท่านเคยพบเห็น/รับรู้การก่ออาชญากรรมในพื้นที่ใกล้เคียงสถานที่ปฏิบัติงานของท่าน ($\bar{x}$ = 1.64) ประเด็นที่ 19 เพื่อนร่วมงานของท่านเคยนำของมีค่าของท่านไปโดยไม่แจ้งให้ทราบ ($\bar{x}$ = 1.62) ประเด็นที่ 20 ท่านเคยเจอพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับบุคคลที่เข้ามาติดต่อสอบถามในสถานที่ทำงาน เช่น บุคลากร นิสิต ศิษย์เก่า ($\bar{x}$ = 1.54) โดยมีระดับปัจจัยเสี่ยงในระดับน้อยมาก ตามลำดับ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ซึ่งเป็นตัวแปรตาม โดยทำการเปรียบเทียบกับตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือน โดยการใช้สถิติการทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) ในการทดสอบ เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการของ LSD ซึ่งมีสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีเพศต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำแนกตามเพศ พบว่า เพศต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีอายุต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำแนกตามอายุ พบว่า อายุต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีการศึกษาต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำแนกตามการศึกษา พบว่า การศึกษาต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

เพื่อหาว่าการศึกษาช่วงใดบ้างที่เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีการศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายคู่ พบว่า มี 2 คู่ ที่แตกต่างกันดังนี้

1. บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.17$) มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากร น้อยกว่าบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{x} = 2.90$)

2. บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.17$) มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากร น้อยกว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีการศึกษาปริญญาโท ($\bar{x} = 2.96$)

สมมติฐานที่ 4 บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า สถานภาพสมรสต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD เพื่อหาว่าสถานภาพสมรสใดบ้างที่เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน เป็นรายคู่ พบว่า มี 2 คู่ ที่แตกต่างกันดังนี้

1. บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีสถานภาพโสด ($\bar{x} = 2.98$) มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากร มากกว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ ($\bar{x} = 2.80$)

2. บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีสถานภาพสมรส ($\bar{x} = 2.95$) มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากร มากกว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ ($\bar{x} = 2.80$)

สมมติฐานที่ 5 บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า รายได้ต่อเดือนต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

1. บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีเพศต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของณรงค์ เหล่าคุปตะวานิชย์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแม้ว่าเดิมเพศหญิง จะเป็นเหยื่อทางอาชญากรรมได้ง่ายกว่าเพศชาย แต่จากปัญหาสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันส่งผลให้ค่าครองชีพเพิ่มขึ้น คนตกงานจำนวนมาก ดังนั้นปัญหาการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมจึงเกิดขึ้นได้ทั้งกับเพศชาย และเพศหญิง ส่งผลให้บุคลากรที่มีเพศต่างกันตระหนักถึงอันตราย ความสูญเสียที่จะเกิดขึ้นกับทรัพย์สิน และชีวิตของตนเอง ดังนั้นจึงมีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่ไม่แตกต่างกัน

2. บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีอายุต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแม้ว่าบุคลากรจะมีระดับอายุที่แตกต่างกัน แต่มีความตระหนักถึงอันตราย และภัยที่จะเกิดขึ้นกับทรัพย์สิน และชีวิตของตนเองจากปัญหาอาชญากรรมภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งปัจจัยสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ส่งผลให้อาชญากรรมพัฒนาไปหลากหลายรูปแบบ และมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลทำให้บุคลากรต้องดูแล ปกป้องสิทธิและทรัพย์สินของตนเอง จึงมีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่ไม่แตกต่างกัน

3. บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีการศึกษาต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของณรงค์ เหล่าคุปตะวานิชย์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า บุคลากรที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จะมีมีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในระดับที่มากกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาปริญญาโทและปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากการเกิดอาชญากรรมในประเทศไทย ส่วนใหญ่กลุ่มเสี่ยงที่จะเป็นเหยื่อของอาชญากรรม คือ เป็นผู้หญิง ผู้สูงอายุ มีการศึกษาน้อย ขาดความคุ้มครองหรืออ่อนแอทางกายภาพ หรือชีวภาพ เป็นต้น ส่งผลให้อาชญากรรมตัดสินใจที่จะเลือกเหยื่อจากกลุ่มดังกล่าว ซึ่งเป็นผลให้บุคลากรที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมแก่ตนเองในระดับที่มากกว่ากลุ่มบุคลากรอื่น ๆ

4. บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของณรงค์

เหล่าคุณตะวานิชย์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพสมรส แตกต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิจัยใน ครั้งนี้ พบว่า บุคลากรที่มีสถานภาพโสด จะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ในระดับที่มากกว่าบุคลากรที่มีสถานภาพสมรส และหม้าย/หย่าร้าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรที่มีสถานภาพ โสด ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับตนเองเป็นอันดับแรก ดังนั้นปัจจัยรอบตัวที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง ย่อมมี ความสำคัญ ต้องเพิ่มความสนใจ และใส่ใจกับเรื่องดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้เพราะปัจจัยเสี่ยง ที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม นอกเหนือจากจะมีผลต่อทรัพย์สินแล้วยังอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตของตนเอง เช่น การถูกจับปล้นในขณะที่เดินทางมาปฏิบัติงาน หรือการถูกขโมยทรัพย์สินในสถานที่ทำงาน เป็นต้น

บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัจจัย เสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ไม่ แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุนิสา อินอุทัย (2557) ได้ ศึกษาวิจัยเรื่อง การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอมะนังบุรี ผลการศึกษาพบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรมีการติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมต่อ ทรัพย์สินภายในมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ และมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการป้องกัน อาชญากรรม รวมทั้งมีความเชื่อมั่นต่อกฎ ระเบียบ มาตรการและนโยบายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใน การดูแลรักษาความปลอดภัยทั้งของนิสิต และบุคลากรภายในองค์กร เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การปรับ สภาพภูมิทัศน์ให้ปลอดภัย และการจัดเจ้าหน้าที่ตรวจตราตามอาคารสถานที่ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น ซึ่ง เป็นผลให้บุคลากรที่มีรายได้แตกต่างกัน มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต บางเขน ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 379 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) เมื่อพบ ความแตกต่างจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการ LSD (Least Significance Different) โดย กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่งเป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 31 - 40 ปี และครึ่งหนึ่งมีการศึกษาใน ระดับปริญญาตรี โดยมีสถานภาพโสด และมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท

ปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในระดับปานกลาง โดยเห็นว่าประเด็นเคยพบเห็น/รับรู้การมั่วสุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในสถานที่ปฏิบัติงานของ ท่าน เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์มากที่สุด รองลงมา คือ ประเด็นท่านเดินทางด้วยรถจักรยานยนต์รับจ้างเป็นประจำ สำหรับประเด็นท่านเคยเจอ

พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับบุคคลที่เข้ามาติดต่อสอบถามในสถานที่ทำงาน เช่น บุคลากร นิสิต ศิษย์เก่า เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์น้อยที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การศึกษา และสถานภาพสมรสที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เพศ อายุ และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจศึกษาในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1.1 ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน เคยพบเห็น/รับรู้การมั่วสุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในสถานที่ปฏิบัติงานเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ควรเน้นย้ำให้ผู้บริหารแต่ละส่วนงานหมั่นตรวจตราพื้นที่และดำเนินการอย่างเด็ดขาดหากพบว่ากระทำความผิดจริง นอกจากนี้ต้องประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรในส่วนงานปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด ให้บุคลากรทุกท่านต้องช่วยกันดูแล สอดส่อง และแจ้งผู้บังคับบัญชาหากพบเห็นการมั่วสุมดื่มแอลกอฮอล์ภายในสถานที่ทำงานและบริเวณโดยรอบ ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคลากรและนิสิต

1.2 ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน เดินทางด้วยรถจักรยานยนต์รับจ้างเป็นประจำ เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมาก ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรมีการดำเนินการ ดังนี้

1.2.1 รณรงค์ให้บุคลากรและนิสิตเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการจดจำชื่อ เลขเสื้อผู้ขับ และทะเบียนรถจักรยานยนต์คันที่โดยสาร และควรมีการทำป้ายที่แสดงถึงรายละเอียดของรถและคนขับโดยสารที่ใหญ่ขึ้น ปรับตัวหนังสือ สี และขนาดให้สามารถเห็นได้ชัดเจน ซึ่งการจดจำเลขเสื้อผู้ขับ และทะเบียนรถคันที่โดยสารจะเป็นการป้องกันตนเองเมื่อมีการก่ออาชญากรรมขึ้นเพื่อต่อการติดตามและเอาผิดเมื่อผู้กระทำผิดเป็นคนขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง

1.2.2 มหาวิทยาลัยควรสร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการรถจักรยานยนต์โดยสารในเส้นทางต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย โดยมีการลงทะเบียนผู้ให้บริการขนส่งบุคลากรและนิสิตอย่างถูกต้องเพื่อความปลอดภัยและช่วยสอดส่องดูแลหากพบเจอกลุ่มมิจฉาชีพเข้ามาก่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัย

1.3 ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีรถยนต์/จักรยานยนต์ส่วนตัวขับมาที่ทำงานเป็นประจำ เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมาก มหาวิทยาลัยควรดำเนินการกำหนดสภาพแวดล้อมเพื่อลดช่องทางหรือปิดโอกาสของการประกอบ

อาชญากรรม และการจัดให้มีแนวทางลดหรือตัดโอกาสในการกระทำผิดแต่ละประเภทที่มีลักษณะเฉพาะ ด้วยการเพิ่มความเสี่ยงและความยากในการประกอบอาชญากรรม ดังนี้

1.3.1 การทำให้เป้าหมายเข้มแข็ง เช่น หน้าต่างในมหาวิทยาลัย

1.3.2 การควบคุมการเข้าถึงทรัพย์สิน เช่น ใช้สแกนนิ้วเข้าออกอาคาร และห้องต่าง ๆ ด้วยประตูแบบปัลเลียมทอนิกส์

1.3.3 การตรวจตราบริเวณทางออก เช่น ใช้ระบบบัตรผ่านเข้า-ออกอาคารสถานที่ต่าง ๆ ต้องแลกบัตรผ่านประตู

1.3.4 การเบี่ยงเบนความสนใจคนร้าย เช่น การปิดถนนในวันรับปริญญา งานเกษตรแฟร์

1.3.5 การควบคุมอุปกรณ์และเครื่องมือ เช่น กำหนดให้ปิดโทรศัพท์มือถือก่อนเข้าไปในอาคารหรือสถานที่บางแห่ง เพื่อลดการโจรกรรมทรัพย์สิน

1.4 ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ใช้เส้นทางเดิมในการเดินทางเสมอเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมาก ซึ่งการจะให้บุคลากรเปลี่ยนเส้นทางเดินทางคงไม่สามารถลดความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมได้ มหาวิทยาลัยฯ ควรต้องดำเนินการ ดังนี้

1.4.1 เพิ่มการติดตั้งกล้องวงจรปิดโดยเฉพาะจุดที่เสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม

1.4.2 เพิ่มแสงไฟส่องสว่างบริเวณจุดเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมและดำเนินการกำจัดมุมอับและที่ลับตาออกไป ทำให้ผู้คนทั่วไปสามารถมองเห็นได้เพื่อตัดในการประกอบอาชญากรรม

1.4.3 การควบคุมการเข้า-ออกมหาวิทยาลัยตามประตูต่าง ๆ การเพิ่มความเข้มงวดในการตรวจตราเป็นพิเศษและกำหนดเวลาเปิดปิดประตูชัดเจน

1.5 ผลการวิจัย พบว่า การไว้ใจคนสนิทให้ดูแลของมีค่าเสมอ เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ควรจัดอบรมปลูกฝังเพื่อเพิ่มความตระหนักรู้แก่นิสิต และบุคลากรในการใช้ชีวิตภายในมหาวิทยาลัยอย่างปลอดภัยจากอาชญากรรม เช่น การเรียนรู้ที่จะไว้ใจเพื่อนร่วมงานแต่ควรอยู่ภายใต้ขอบเขตของความพอดี การใช้สื่อในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับเจ้าหน้าที่เพื่อสร้างทัศนคติในการระแวดระวังและสร้างความตระหนักถึงความปลอดภัยส่วนบุคคล การประชาสัมพันธ์เบอร์โทรศัพท์แจ้งเหตุหมายเลขฉุกเฉินทั่วทุกพื้นที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งรณรงค์ให้บุคลากรและนิสิตไม่ใช้งานเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ขณะเดินทางเพื่อให้ตื่นตัวและรับรู้หากเกิดอันตรายจากอาชญากรรม

1.6 ผลการวิจัย พบว่า การเคยพบเห็นบุคคลแปลกหน้าในสถานที่ปฏิบัติงานของท่าน เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ควรดำเนินการเพิ่มการติดตั้งกล้องวงจรปิดโดยเฉพาะจุดที่เสี่ยงที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม เพิ่มแสงไฟส่องสว่างบริเวณจุดเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรม ดำเนินการกำจัดมุมอับและที่ลับตาออกไป ทำให้ผู้คนทั่วไปสามารถมองเห็นได้เพื่อตัดโอกาสอาชญากรรมในการประกอบอาชญากรรม ตามหลักการเฝ้าระวังโดยธรรมชาติ (natural surveillance) เช่น เคลื่อนย้ายป้ายโฆษณาบริเวณป้ายรถโดยสารประจำทางที่บดบังสายตาออก มีการควบคุมการเข้าออกโดยธรรมชาติ (natural access control) โดยมีการควบคุมการประตูเข้า-ออก ตรวจตราเป็นพิเศษและกำหนดเวลาเปิดปิดประตูชัดเจน หรือจัดให้มีสติ๊กเกอร์ติดยานพาหนะเป็นสัญลักษณ์สำคัญ หรือใช้วิธีควบคุมโดยใช้สิ่งกีดขวางทางจิตวิทยา เช่น ติดป้าย ทำเครื่องหมาย และตีเส้นบนพื้นไม้กั้น เพื่อบ่งบอกว่าพื้นที่นี้เป็นพื้นที่เฉพาะ นอกจากนี้

ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเพิ่มเติมให้เพียงพอที่จะดูแลสอดส่องความปลอดภัยได้ทั่วถึง ระวังเหตุได้ทันทั่วทั้ง และมีพื้นที่รับผิดชอบที่ชัดเจนไม่ทับซ้อนกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาพบว่า พื้นที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีประชาชนเข้าออกภายในพื้นที่จำนวนมาก จึงทำให้สภาพแวดล้อม และสังคมภายในพื้นที่เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ดังนั้นแนวทางการก่อ อาชญากรรมจึงมีแนวโน้มที่จะมีวิธีการที่เปลี่ยนไป ซึ่งหมายถึงว่าวิธีการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมก็ต้องเปลี่ยนตามไปด้วย จึงควรมีการศึกษาวิจัยหรือมีการสำรวจเกี่ยวกับอัตราการเกิดอาชญากรรม วิธีการ และระดับการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของบุคลากรทุก ๆ ปี เพื่อเป็นการกระตุ้น และศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบัน ซึ่งจะต้องหาวิธีการลดการเกิดอาชญากรรมภายในพื้นที่ให้น้อยลง

2.2 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อให้ได้คำตอบเพิ่มเติมในประเด็นที่การศึกษาเชิงปริมาณไม่สามารถทำได้ เช่น การเก็บข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยมีประวัติการเกิดอาชญากรรมกับตนเองหรือคนใกล้ชิดเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในการนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการวางแผนการแก้ปัญหาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จตุพร บานชื่น. (2546). *ปัญหาสังคม: อาชญากรรม*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณรงค์ เหล่าคุปตะวาณิชย์. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*. 2(1), 42-55.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2548). *อาชญากรรม การป้องกัน : การควบคุม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยุวดี วงศ์วีระประเสริฐ. (2561). ความหมายและแนวทางการศึกษาความปลอดภัยสาธารณะ. *วารสารธรรมศาสตร์*. 37(1), 110-124.
- สุนิสา อินอุทัย. (2557). การป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี. *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัจฉริยา ชูตินันท์. (2557). *อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- อุทิศ สุภาพ. (2560). *มาตรการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม ในเชิงปรัชญาอาชญาวิทยา*. (ออนไลน์). https://www.matichon.co.th/columnists/news_697297. สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2563.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rdEd. New York: Harper and RowPublications.